

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΥΧΙΚΟΥ *

X 1047
Pet. 290

ένος τῶν εβδομήκοντα,

ὅ ἡ μνήμη τελεῖται τῇ 27 Δεκεμβρίου

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ἐπιμελεία καὶ ὀαπάνη

ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

διδασκάλου.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΤΥΠΟΙΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»

1912.

ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ παρούσα ἀκολουθία ἐκδίδεται ἐκ χειρογράφου τοῦ 1757, ὡς δηλοῖ ἡ ἐν τῷ τέλει σημείωσις τοῦ γράψαντος αὐτὴν Παρθενίου Τυπικάρη ἐν Κύπρῳ. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο εὔρον ἐν τοῖς παλαιαῖς βιβλίαις τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου μου, ὅπερ, Μέσανα καλούμενον, εὕρισκεται ἐν τῷ διαμερίσματι Κελοκεδάρων Πάφου. Θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν λεπτομέρειαν ταύτην, καθότι, ὡς ἀναφέρει ἡ σημείωσις, ἡ ἀκολουθία ἐγράφη «προτροπῇ καὶ παρακινήσει τοῦ λογιωτάτου ἀγίου ἀρχιδιακόνου ἀγίου Πάφου κυρίου Ἰωακείμ ἐν ἡμέραις τῆς ἱερατείας αὐτοῦ». Πιθανὸν λοιπὸν νὰ ἐγράφη ἀποκλειστικῶς αὕτη διὰ τὸ χωρίον μου, οὕτινος ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου Τυχικοῦ, ὃν ὁ Κυπριανὸς τάσσει μεταξύ τῶν γεννηθέντων καὶ ἀνατραφέντων ἐν Κύπρῳ καὶ δὴ ἐν Πάφῳ.

Τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀποστόλου τούτου γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς ἐξῆς χωρίοις τῆς Καινῆς Διαθήκης.

«Συνείπατο δὲ Παῦλῳ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροναῖος..... Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικός καὶ Τρόφιμος. Οὗτοι προσελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωαδί». (Πράξ κ' 4).

«Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν». (Ἐφεσ. στ' 21, 22).

«Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν». (Κολοσ. δ' 7).

«Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον». (Τιμοθ. Β', δ', 12).

«Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῖαν πρὸς σέ ἢ Τυχικόν, σπουδάσον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν». (Τίτ. γ' 12).

Τὸ δὲ μνησθῆναι τοῦ Δεκεμβρίου ἀπλῶς μνεῖται τοῦ ὀνόματος τοῦ Τυχικοῦ, οἱ δὲ συναξαρισταί, ὅσοις ἡδυνήθησαν νὰ ἐρευνησῶ, οὐδὲν περισσώτερον λέγουσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ τὸ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ συναξάριον, ὅπερ ἐν τῷ χειρογράφῳ ἠύρισκετο ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ, οὐδὲν λέγει περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀποστόλου εἰμὴ γενικά τινα καὶ ἀόριστα. Τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι οὐδ' ὁ γράψας τὴν ἀκολουθίαν ἡδυνήθη νὰ μάθῃ τί περὶ τοῦ Τυχικοῦ ἀξιολογώτερον. Τὸ περιεχόμενον δὲ μάλιστα τοῦ συναξαρίου εἶναι τοσοῦτον ἀνάξιον λόγου, ὥστε μικροῦ δεῖν παρέλιπον αὐτό, ὅτε μάλιστα ἀνεκάλυψα αὐτὸ αὐτολεξεῖ περιεχόμενον ἐν τῷ συναξαριστῇ τοῦ Νικοδήμου, ἀναφερόμενον δὲ εἰς τὸν βίον ἄλλου ἀγίου. Φαίνεται ὅτι, ὁσάκις ἠπόρουσαν πληροφοριῶν οἱ συναξαρισταὶ περὶ τοῦ βίου ἀγίου τινός, κατέφευγον εἰς γενικά τινα αὐτοσχεδιάσματα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς γενικότητος αὐτῶν ἡδύναντο νὰ ἀληθεύουσι, περὶ ἀγίων λεγόμενα. Ἀλλὰ κατεχώρισμα αὐτὸ ἐν τῇ οικείᾳ θέσει τῶν συναξαρίων, ἦτοι μετὰ τὴν στ' φθῆν, ἵνα ἐκδοθῇ τὸ χειρόγραφον πλήρες. Ἀλλαχού τῆς Κύπρου δὲν ἡδυνήθησαν νὰ μάθω, ἐάν ὑπάρχει ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τούτου. Παρὰ τὴν Ἁγ. Φύλαξιν μόνον, νομίζω, μέρος τι καλεῖται Ἁγ. Τυχικός, ἐάν μὴ γίνηται σύγχυσις τις πρὸς τὸν ἅγιον Τύχωνα.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου οὐδὲν μετέβαλον εἰμὴ τὴν στίξιν, ἤτις ὡς γνωστὸν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς βιβλίαις χάριν τῶν ψαλτῶν ἄλλως γίνεται ἢ ὡς συνήθως, διώρθωσα δὲ καὶ τὰ ὀρθογραφικὰ λάθη ὡς καὶ τὴν σιγῶν ἐν τῷ κανόνι, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ὑποσημείωσει. Τοῦ χειρογράφου ἔλειπον τὰ πρῶτα φύλλα τὰ περιέχοντα τὰ ἐσπέρια, τὰ τῆς λιτῆς σιγῆς καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἀποστίχων διὸ ἠναγκάσθησαν νὰ συμπληρῶσω ταῦτα ἐκ τῆς ἀκολουθίας ἄλλων ἀποστόλων, ὁ περ εἶναι οὐκ ἔστι ἐν τοῖς ἐκκλῆστ. βιβλίαις καὶ ὅπερ πράττει καὶ ὁ γράψας τὴν ἀκολουθίαν, παραλαβὸν τὰ τῶν αἰῶνων ἐξ ἀποστολικῆς ἀκολουθίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ κανὼν, ὡς ὁμολογεῖται ἐν τῇ σημείωσει, ἀνῆκει εἰς ἀνώνυμον ὕμνογράφου καὶ εἰς ἄλλον ἐπομένους ἅγιον, ἴσως μάρτυρα, ὡς δυνατόι τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ πολλῶν τροπαρίων, ἐν οἷς γίνεται λόγος περὶ μαρτυρικῶν βασάνων, εἰς ἃς δὲν εἶναι γνωστὸν, τοῦλάχιστον εἰς ἱμὲν, ἀν ἐπιβλήθη ὁ ἀπόστολος Τυχικός. Οἱ δὲ πρὸ τοῦ συναξαρίου στίχοι ὡς καὶ ἡ μετ' αὐ-

τὸ μνήμη τῶν ἀναφερομένων ἁγίων προσετέθησαν ὑπ' ἐμοῦ ἐκ τοῦ συναξαρίου τοῦ Νικοδήμου, ὅστις πιθανὸν εἶναι καὶ ὁ ποιητὴς τῶν στίχων.

Εἶναι δὲ λυπηρὸν ὅτι ἀπωλέσθησαν τὰ εἰσέτια καὶ τὰ τῆς λιτῆς, δι' ὧν ἠδυνάμεθα κάλλιον νὰ κρίνωμεν τὸν νέον ἐκ Κύπρου ὕμνογράφον, οὗτινος «ποιήσεις γνήσιος» εἶναι ταῦτα, καθὰ ὁ ἴδιος σημειοῖ.

Ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου τούτου τελεῖται κατὰ τὸ μηνιαῖον τῆ 8η Δεκεμβρίου, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ μου παρέλαβον ἀπὸ τῶν προγόνων νὰ τελῶσιν αὐτὴν τῆ 27η τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ μετάθεσις αὐτῆ εἰς τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων πιθανὸν ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀργίας πιθανὸν δὲ καὶ τῆς νηστείας καὶ πρὸς πανηγυρικώτερον ἑορτασμόν.

Ἦδη μετὰ τὴν ἐκτίπωσιν τῆς ἀκολουθίας τὸ χειρόγραφον, ὅπερ εἶναι περιενδεδυμένον ὑπὸ φύλλου μεμβράνης, φέροντος εὐαγγελικὰς περικοπὰς καὶ ἀποσπασθέντος, ὡς φαίνεται, ἐκ τινος μεμβρανίου εὐαγγελίου, δύναται νὰ κατατεθῆ ἐν τινι μουσεῖῳ ἢ θρησκευτικῷ τινι κέντρῳ τῆς ἡμετέρας νήσου πρὸς φύλαξιν.

Τὴν ἐκδοσιν δὲ ταύτην, γενομένην ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ ἐμοῦ, ἀφιερῶ εὐγνωμοσύνης χάριν ὕλικῶς μὲν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου μου, πνευματικῶς δὲ εἰς τὴν Ἱεράν ἀλήθειαν, ἧς ὑπηρετῆς καὶ κήρυξ ἐγένετο ὁ ἀπόστολος Τυχικὸς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆ 3ῃ Ἰουλίου 1912.

ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΛΟΣ
διδάσκαλος.

ΣΗΜ.—Μὴ δυνήθεις δυστυχῶς ἐγκαίρως νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν περὶ ἐκδόσεως ἀποφασίῳ μου τῆ ἁγία καὶ ἱερῆ Συνόδῳ τῆς Κύπρου, ἀνήγγελα ταύτην δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Κύριον Κύριλλον καὶ τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Πάφου Κύριον Ἰάκωβον, ἐξαιτούμενος τὰς εὐλογίας αὐτῶν.
X. Π.

ΤΗ 8 ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τυχικοῦ τοῦ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων καὶ συνακολουθίου τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐν τῷ ἔσπερον ἔως τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε ὀνομάσω ἀπόστολε; οὐρανὸν, ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσθαι τοῦ Θεοῦ ἀπτραπήν, ὅτι τὸν κόσμον καταυάξεις φωτισμῷ κρατήρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον οἶνον ἡμῖν ἀνχρῶροντα τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω θεόληπτε; ποταμὸν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν κίβωτον τῆς διαθήκης, ἣν διέθετο Χριστὸς φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπακτράπτοντα λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυάξουσαν ἄρτου ζωῆς θείαν τράπεζαν, ποτήριον θείου πνεύματος. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν τῶν μυστηρίων δραστικώτατον Χριστοῦ τῆς σκηνῆς τῆς νοουμένης ἀρχιτέκτονα σοφόν, τὰς πλάκας λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος, κηρύξαντα τὸν νόμον τὸν καινότερον, τὸν ἐκ Σιών προερχόμενον καὶ διὰ σοῦ διδασκόμενον. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν ἐνδοξε; θησαυρὸν τῶν οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλῆ ἱατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ τοῦ Παύλου συνεργάτην καὶ συνἐκδημον, τὰς πράξεις ἀποστόλων ἐκμιμούμενον. Πολλὰ, Τυχικέ, τὰ ὀνόματα ἢ ἀρετῆ σοι πεποίηκεν. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε θεορρήμον προσφθέζωμαι; μαθητὴν, ὅτι ἐν γῆ εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν. ἱατρὸν, ὅτι τὰ πάθη θεραπεύεις τῶν ψυχῶν λυχνίαν νοητὸν φῶς ἀπαστράψασαν κρηπίδα καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως· σὺ γὰρ Χριστοῦ διεκκήρυξας τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω θαυμάσιε; θεωρὸν τῶν τῆς σοφίας διδαγμάτων ἀψευδῆ ὑπηρετήν πρακτικὸν τῆς Ἀποστόλου διδασκαλίας καὶ στυλὸν εὐσεβείας ἀκατάσειστον ἢ πύργον ἐκκλησίας ἀκατάλυτον. Πολλὰ σου τὰ προτερήματα καὶ μεζίζονα τὰ χαρίσματα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΕ τοῦ Σωτήρος Πανεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς πίστεως, οὐὲ παρακλήσεως, ἢ γαλήνη τῶν χειμαζομένων, ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου παρησιαίαν ἔχων, Τυχικέ παναοιδίμε, ἰκέτευε ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα ζῆτει τῇ 18 Ὁ-
κτωβρίου.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Τῷ τῆς σοφίας ἀλιευτικῷ καλᾷ τῆς νοητῆς θαλάσσης τὸν βυθὸν ἀνιχνεύων,
ἐκ θανατηφόρου βυθοῦ τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐξώγησας, Τυχικὲ παμμακαρί-
στε. Ὅθεν τῷ Παύλῳ μαθητευθεὶς, ἄλλην ἐκάθηρας τὴν σαυτοῦ καρδίαν τῇ ἐπι-
λάμπει τοῦ Πνεύματος καὶ τοῖς δόγμασί σου τὰ ἔθνη φωτίσας, τὰ τῶν παθῶν νο-
σήματα τοῖς θαύμασιν ἰάτρευσας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δυσωπῶν τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

ΕΛΑΜΨΑΣ ἀπόστολε, φωτειδὴς ὡσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος καὶ
πᾶσαν κατηύγασας οἰκουμένην μάκαρ τῇ θεογνωσίᾳ καὶ ἀπεδιώξας ἀγλὴν πο-
λυθείας, Τυχικὲ πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον καὶ ἀξιάγαστον σήμερον ἐκτελοῦμεν
πανηγύριν ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου.

ΕΤΡΩΘΗΣ τῷ ἔρωτι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν καὶ αὐτῷ ἠκολούθησας προ-
θύμως, ἀπόστολε, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μάκαρ, καὶ τῆς σαρκὸς
τὰς ἡδονὰς καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν μισήσας, ἀναδέδειξαι θεῖον δοχεῖον
τοῦ Πνεύματος, Τυχικὲ πανασίδιμε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

ΠΑΘΟΥΣ τοῦ Κυρίου σου καὶ ποιητοῦ σου, πανεύφημε, κοινῶς ἀναδέδειξαι.
Δεσμὸς ἐκαρτέρησας, αἰκισμὸς καὶ πᾶσαν βασιάνων ἰδέων καὶ τὸ μακάριον
ὁμοῦ τέλος ἐδέξω, Χριστοῦ ἀπόστολε· διό πρὸς τὰ βασίλειά σου τὰ νοητὰ ἀντείστα-
γεν Ἰησοῦς ὁ Δεσπότης σε καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α'.

ΧΑΡΜΟΝΙΚΩΣ ἀνευφημήσωμεν τὴν μνήμην Τυχικοῦ, ὦ φιλέορτοι, σήμερον. Οὐ-
τος γὰρ ὁ αἰοίδιμος τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χρῆσθησαν γῆν τῇ ἰσχύϊ τῇ τοῦ
Πνεύματος καλλιεργῶν, τὴν ἀκανθώδη εἰδωλικὴν θρησκείαν τῇ μαχαίρᾳ τῆς πίστεως
ἐξέτεμεν· εὐκκρον κλῆμα τῆς ὀρθοδοξίας καταφυτεύσας, Τριάδος γεωργὸς δίκαιος
ἀνεδείχθη· ἢ καὶ πρεσβεύει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ὀκτωβρίου. Ἰδοὺ πεπλήρωται.

Τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΕ ἄγιε Τυχικὲ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισι
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

ἡ συνήθης ἀκολουθία καὶ ἡ λιτὴ σὺν τῷ ἐξαψάλμῳ καὶ τῇ τοῦ ψαλτηρίου στιχο-
λογία· εἶτα δὲ ἀρχόμεθα τῶν καθισμάτων.

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν κάθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογία·

ΠΑΣΑΝ ἠλεγξας ἀθέων πλάνην καὶ κατέαξας βωμὸς εἰδώλων, ναοὺς θεῖους
ἐγκαθιδρύσας, Ἀπόστολε· ἅπαν δὲ ζιζάνιον τῇ δρεπάνῃ τῆς χάριτος θερίσας,

ἱταμίευσας τὸν τῆς πίστεως ἄσταχυν. Διό σε ἐκτενῶς ἱκετεύομεν, σῶσον τοὺς πί-
στει ἀνυμνοῦτάς σε.

Δόξα πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν

τὴν ωραιότητα τῆς παρθενίας σου κτλπ.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστὴρ ἐξανείλας ἐκ τῆς ἰώας, σοφὲ, φωτίζων τὰ πέρατα φωτὶ τῆς γνώσε-
ως, ἀπόστολε ἐνδοξε, πᾶσαν ζοφώδη χροάν τῶν δυσμόρφων δαιμόνων τέλειον ἐ-
ξαλείψας καὶ βροτοὺς ἐκλαμπρύνας τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, δι' ἧς φωτίσων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

ΤΑΧΥ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀ-
πειλοῦσιν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολε-
μοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε
φιλήνθρωπε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

ΧΡΙΣΤΟΥ τὸν μαθητὴν καὶ ἀπόστολον πάντες ὑμνήσωμεν πιστοὶ ἱεραῖς μελωδί-
αις, τὸν ἵππον τὸν τεράζαντα ἀθείας τὴν θάλασσαν καὶ ἐλκύσαντα ἐκ τοῦ
βυθοῦ ἅπαν γένος πρὸς γαλήνιον τῆς σωτηρίας λιμένα τοῦ πνεύματος χάριτι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

ΜΑΡΙΑ τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος
δεινῆς ἀπογνώσεως καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν
σωτηρία καὶ βοήθεια καὶ κρατὰ προστασία καὶ σῴσεις τοῦ δούλου σου.

Ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἐκ νεότητός μου. Προκείμενον
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει
τὸ στερέωμα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελίον ἀποστολικόν. Ὁ Πεντηκοστὸς ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τοῦ
Ἀποστόλου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ ἰδιόμελον
τῆς Λιτῆς. Προθύμως τῷ Χριστῷ (1). Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ οἱ κανόνες τῆς
Θεοτόκου εἰς ε' καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς η'.

Ὁ κανὼν τοῦ ἀποστόλου. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

ΑΣΤΡΑΨΑΣ τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος Παύλος ὁ πάνσοφος ὡσπερ ἀκτίνα, μά-
καρ, σὲ φαειδρὰν ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν πολυθείας, Τυχικὲ, σκότος βαθύτατον
ἐν πνεύματι.

ΡΗΜΑΤΩΝ θεαίας πλοκαῖς ἠλπίσας Παύλου τοῦ σοφοῦ κήρυκος καὶ ἐκ βυθοῦ
κακίας τοὺς λαοὺς παραδόξως ἐξώγησας· καὶ λογικὸν ὄψωνιον θεῖα τραπέζῃ
προσενήνοχας.

ΧΙΤΩΝΑ ἐνδεδυμένο· ἐνδοξε, ἐνθεῦ χάριτος τοὺς γυμνωθέντας δόξης θεϊκῆς ἀ-
φαρσίας ἱμάτιον καὶ σωτηρίου, ἄγιε, καταστολὴν θεῖαν ἐνέδυσας.

Θεοτοκίον

ΙΔΟΝΤΕΣ προφητικοῖς ἐν ὄμμασι πόρρωθεν, Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θεοῦ
τοκετοῦ τὸ φρικῶδες μυστήριον οἱ θεηγόροι, ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατετρέ-
ψωσαν.

(1) Ἀπολεσθέντος τούτου, ὡς προείπομεν ἐν τῷ προλόγῳ, δύναται ἀντ' αὐτοῦ νὰ ψαλῆ τὸ
προσθεθέν. Τῷ τῆς σοφίας ἀλιευτικῷ. X.II.

Καταβασία. Χριστός γεννάται, δοξάσατε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ΠΡΟΨΥΧΜΕΝΟΣ νοητῶς τοῦ Παρκλήτου τῷ πυρὶ ἐφλέξας ὕλην πικρὰν, ἀπόστολε, εἰδωλομανίας, πανεύρημε.

ΠΙΣΤΟΝ σε δούλον Χριστοῦ Παῦλος ὁ θεῖος μχρτυρεῖ, Τυχικέ, καὶ ἱερὸν κήρυκα καὶ συστρατιῶτην μακάριον.

Οβίος σου φωταυγῆς ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἔλαμψε φωταγωγῶν, μακάριε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας. Θεοτοκίον

ΝΑΟΣ ἐδείχθης Θεοῦ χωρητικὸς περιφανῶς, Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκῆνωμα καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Τῷ πρό τῶν αἰώνων ἐκ Πατρός

Κάθισμα ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

ΤΟΥ Παύλου μαθητῆς γεγονῶς, θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναοὺς δὲ κατέστρεψας ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δὲ καρτερικῶς, τοὺς στεφάνους χαίρων εἰληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁδηγήσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπικρένεται σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

ΥΦΗΓΟΥΜΕΝΟΝ τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος δικτύκτης πόνοις καθυπέβλε, Τυχικέ, καὶ μάττιζε· καὶ ποιηλοτρόποις κολάτσει.

ΜΑΚΑΡΙΩΣ διανύων τὸν βίον, μάκκρ, τέλος εὐρεῖν μακάριον ὄντως ἡζιώθης· μάρτυς γὰρ γεγένησαι Χριστοῦ γενναϊότατος, πόρους καρτερήσας τοῦ σώματος.

ΝΕΜΟΜΕΝΗΝ ἀθείας τὴν σητεδία τῶν εὐτεθῶν τὸ πλήρωμα ἐστησᾶς νοστήμωσ ἀλατι τῶν λόγων σου καὶ χαίρων ἐκραύγαζες. Δοξὴ τῇ δυνάμει σου, Κύριε. Θεοτοκίον.

ΩΣ κατάσκιον προβλέπει πάλαι ὄρος ὁ Ἀββακούμ, Πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λόγον, πάντας συσκίζοντα φλογμοῦ παρκατώσεων καὶ ἀμαρτιῶν, Κόρη, καύσωνος. Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΤΑΙΣ θεαῖς ἀστραπαῖς τοῦ πανσόφου κηρύγματος ἐφώτισας ἀγνωσίας τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, θεόφρονι παμμακάριστε.

Οθεῖος ποταμὸς προελθὼν ἐκ καρδίας σου κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους τῆς ἀπάτης καὶ φρένας σεπτῶν καρδίας ἠρδευσε.

ΝΕΨΥΧΜΕΝΟΣ χρησταῖς ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμεινας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων καὶ τὴν γῆν ἀγιάζων τοῖς αἵμασι Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

ΣΕ μόνην ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξέλεξαι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σου καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη ὁ θεῶσας τὸ ἀνθρώπινον.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

ΟΥΔΟΛΩΣ ἀπειλαῖς χανωθέντα ὁ δόλιος ἀνηλεῶς σε συγκόπτει ταῖς πληγαῖς, θεόφρον, ἀποσκοποῦντα πρὸς τὴν δόξαν, ἦν Χριστὸς σοι παρέχει δοξάζων σε.

ΦΑΛΑΓΓΑΣ δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμασι κατετραυμάτισας, μάκκρ, τῆς σαρκός σου, Τυχικέ, καὶ ἐλέγχων τὴν καρδίαν σπαραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανας.

ΟΙ λίθους ἀναισθητῶ καρδίᾳ θρησκεύοντες λιθολευστοῦσι σε, μάκκρ τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα καὶ τῆς πλάνης τὸ ὄχρωμα, μάοτους, συντριβόντα. **Ν**ΕΚΡΩΣΙΝ τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο ἐν Παραδείσῳ, Παρθένε, ὁ Ἀδάμ, τῷ σῶ δὲ ἠθανάτισθη ζωηφόρῳ τοκετῷ, Παναγία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωάνν.

Εἶτα τὸ κοντάκιον. ἤχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

ΧΡΙΣΤΟΥ μαθητευθεὶς, Τυχικέ θεορρήμον, καὶ τούτου μνηθεὶς τὴν σωτήριον γνῶσιν, τοῦ Παύλου συνέκδημος, ὁπαδὸς καὶ ἀκόλουθος· θθεν εἰλκυσας τῶν ἀπορρητῶν τὴν γνῶσιν καὶ κατηύγασας ἱεραρχίας ἀκτίσι τὴν μνήμην σου, πάνσοφε.

Εἶτα τὸ συναξάριον ἀναγινώσκειται.

Τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Τυχικοῦ, ἐνὸς τῆς χορείας τῶν ἐβδομήκοντα.

Στίχοι

Μὴ τὸν τυχόντα Τυχικὸν τοῦτον νοεῖ·

οὗτος γὰρ εἰς πέφυκε τῶν Ἀποστόλων.

ΟΥΤΟΣ ὁ μακάριος τοῦ Κυρίου μέγας ἀπόστολος, συναριθμηθεὶς με τοὺς ἐβδομήκοντα μαθητῆς καὶ ἀποστόλους ἀπ' αὐτὸν καὶ ὑπηρετῶντας τοῦ μεγάλου Παύλου με τὸν Κάροπον τὸν συναπόστολόν του εἰς τὸ κήρυγμα καὶ φέροντας τὰς θείας του ἐπιστολάς εἰς ἐκείνους ὅπου ἐπέμεινονταν εἰδίδαξαν πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας νὰ σέβονται καὶ νὰ τιμῶσι τὴν ἁγίαν Τριάδα· Ὅθεν λαμπρυνόμενοι τὴν διάνοιαν ἀπὸ θεϊκῆν τοῦ Παρακλήτου ἑλλαμψιν, ὁμῶντες ἀπὸ τὴν ἀγατολήν ὡσάν ἕνα ἄστρον φωτεινότατον, ἑκατεφώτισαν με ταῖς θεϊκαῖς διδασκαλίαις ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Κάμνοντας ὁ θαυμάσιος Τυχικὸς καθ' ἐκάστην ἄπειρα θαύματα καὶ μεγαλῶτατα καὶ διάκων πνεύματα πονηρότατα, σφύροντας δὲ πολλὰς πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ διαχωρίζοντας με τὸ βάπτισμα τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπίστους ὑπέμεινε πολλοὺς διαγωγμοὺς καὶ θλίψεις ἀπ' αὐτούς· διότι πηγαίνοντας ἀνδρειωμένα καὶ προθυμερὰ πρὸς τὰ κοπιαστικά τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, δὲν ἐδειλία ἀπὸ τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων. Ὅθεν, ὡσάν ὅπου ἐδόξα-σε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, δοξάζεται ἐνδόξως ἀπ' αὐτὸν, ἀναίρειται δὲ ὑπὸ τῶν ἀθέων, ἀνεπαύθη τὸν γλυκύτατον ὕπνον καὶ θαυματολογεῖ καθ' ἡμέραν με τὰ λειψανά του, καθαρίζον-τας παντοῖα πάθη καὶ διάκοντας ἀκάθαρτα πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων πέντε ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα Σω-σθένους, Ἀπολλῶ, Κηρᾶ, Καίσαρος καὶ Ἐπαφροδίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμαῖοι παῖδες.

ΘΕΗΓΟΡΙΑΙΣ θεοσόφοις παμμακάκρ χρησάμενος, γνώσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας· σοφίας χάριτι ψυχὰς πιστῶν ἐλάμπρυνας ἐνδόξε. (1)

ΕΝ λάκκῳ, μάρτυς, σὲ βαθυτάτῳ χωνύουσι· δῆμοι δυσσεθῶν καὶ λίθους ἀνηλεῶς θανατοῦσιν ἀναμειλοντα. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, Κύριε.

ΗΓῆ τὸ αἶμα τὸ ἐκχυθὲν, μάρτυς, δέδεκται, βρῦον ἱαμάτων νάματα τοῖς πι-στοῖς, οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Τυχικέ, πνευμά σου, ἀθλοφόρων ψυχαῖς συ-ναριθμούμενον.

(1) Τὸ χειρόγραφον ἔχει: τοὺς τῶν σεπτῶν ποθήσαντας λόγων σου, ὅπερ συντακτικῶς ἀνα-κόλουθον πρὸς τὰ προηγούμενα. Διωρθώθη λοιπὸν ὡς ἄνω. X.Π.

Θεοτοκίον.

ΓΗΝ μὲν ὁμίχλη, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη, περιβάλλων, σάρκα θέλων θνητὴν ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, καταστολὴν δόξης ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖς.

Ὡδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ο Παῦλος ἐπαίνους ἱεροῖς ἐγκωμιάζων σε, Τυχικὲ ἐνδοξε, συστρατιωτὴν σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονοῦντα αὐτῷ καὶ πίστει μέλποντα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΡΗΜΑΣΙΝ ἐπιληψὲς σεπτὸς πρὸς τὸ μαρτύριον ἢ ἀξιάγαστος ἀμφια⁽¹⁾ στέργουσα ἐνδοξε ὡς υἱὸν σε γνησιώτατον· μεθ' ὧν τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασιλεία. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΟΙ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ σὲ τὸν ἐξέφρονα νηπίοις παίγνιον παραδιδόασι, Τυχικὲ ἐναθλοῦντα κερτερώτατα καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον καὶ βοῶντα. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

ΝΕΚΡΟΣ διὰ βρώσεως μιᾶς Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγῆσας θάνατον ἐκ φυτοῦ τῆς γνώσεως, ἄχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώεται καὶ Παραδείσου τὴν τρυφὴν πάλιν ἀπέλαβεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφουῖς.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ἔρους.

ΙΝΑ τὴν αἰώνιον δόξαν κληρονομήτης, ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγεῖου παρείδες τὸ ἄστατόν τε καὶ παρερχόμενον. Πρὸς τὸν Χριστὸν ἐχώρησας, δόξη πρὸς τούτου κλειζόμενος.

Οτῷ κορυφαίῳ, παμμάκκαρ, τῶν ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρφῳ· σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν κληρονομείς, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Οθεῖος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε καὶ Τυχικὸς ὁ πνέριςτος ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

ΥΜΝΩ σε, μὸνη πανύμνητε, δοξάζω σε, ἀγνή θεοδοξαστε, καὶ μακκαρίζω σε, ἦν γενεαὶ μακκαρίζουσι τῶν γενεῶν, Παρθένε θεομακάριστε.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

ΚΑΤΑΛΙΠΟΝΤΕΣ κόσμον οἱ ἐβδομήκοντα, Λόγε, μαθητιῶσί σοι· πόθῳ τῷ Λόγῳ καὶ διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον ἀποκαθαίροντες πιστεῖ.

Θεοτόκιον.

Ογλυκαμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ἰστώμεν στίχους δ'. Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

ΤΙ σε ὀνομάσω, ἀπόστολε· Οὐρανόν· ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ· ποταμόν· ὅτι τὴν κτίσιν καταρδεύεις μυστικῶς, ἀστέρη ἐκκλησίαν καταυγάζοντα· κρατῆρα πόμα ἅγιον προχέοντα· φίλον Χριστοῦ γνησιώτατον· τῶν ἀσωμάτων ὁμόσκηνον· Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Δίς).

(1) Χρῖζει διορθώσεως τὸ τροπάριον τοῦτο, καθότι τὸ νόημα δὲν εὐδοῦται. Ἴσως ἀντὶ ἁμφια λεκτέον ἢ ὑμφη (ἐκκλησία) καὶ ἀντὶ μεθ' ὧν δ. ἰ. ὁ. Χ.Π.

ΟΝΤΩΣ, θεηγόρε ἀπόστολε, ἀπεστάλης ὡς βοῆς ὑπὸ Χριστοῦ φωτισίης, τραυματίζουσα ἐχθροὺς, τραυματισθείσας δὲ ψυχαῖς προδήλως προμηνύουσα τὴν ἴασιν. Διὸ σε κατὰ χρέος μακκαρίζομεν καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝΔΟΞΕ θεόπτα ἀπόστολε, ὠραιώθησαν οἱ πόδες σου, Κυρίου τὰς ὁδοὺς βηματίζοντες καλῶς καὶ τὰς ὁδοὺς τοῦ δυσμενοῦς στενοῦντες πλατυσμῷ τῆς θείας γνώσεως τοῦ Λόγου, τοῦ ὀφθέντος ὕλη σώματος καὶ μαθητὴν σε περιδοξὸν ἐκλεξαμένου, μακάριε· ὃ πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος α'.

ΑΠΟΣΤΟΛΕ Τυχικὲ, τοῦ κλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ ὀμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἰτῆσαι τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον ἄφρασι ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνου τοῦ ἀποστόλου ὧδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει Ὀκτωβρίου ιη'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ.

Ἐργάφῃ ἢ παροῦσα ἀκολουθία ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου τὴν κλῆσιν Παρθενίου τυπικῆς χρηματίσσαντος τῆς κατὰ Κύπρον τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, προτροπῆ καὶ παρακινήσει τοῦ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχidiaκόνου ἁγίου Πάφου κυρίου Ἰωακείμ ἐν ἡμέραις τῆς ἱερατείας αὐτοῦ, διαπάνη δὲ καὶ ἀναλώμασι τοῦ Πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Καλλανίου καὶ τοῦ ρηθέντος ἀρχidiaκόνου κηρ Σωφρονίου κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ἀπὸς μηνὸς Νοεμβρίου ε'. Ὑπάρχουσι δὲ τὰ μὲν ἐσπέριον σὺν τῷ Δόξῃ τούτῳ καὶ ἡ λιτὴ καὶ τὸ Δόξα αὐτῆς σὺν τοῖς ἀποστίχοις καὶ τῷ δοξαστικῷ μετὰ τῶν καθισμάτων ποιήσις ἡμετέρα γνήσιος, ὃ δὲ κανὼν καὶ οὗτος διορθωθείς ἑτέρου ἀνομήμου. Καὶ εὐχεσθὲ μοι οἱ ἐντυγχάνοντες διὰ τὸν Κύριον, ὅπως ταῖς τοῦ ἀποστόλου εὐχαῖς καὶ τῶν ἐντυγχάνοντων λάβωμεν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ τὴν τῶν πταισμάτων ἄφρασι καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐτερον ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου ποιηθὲν ὑπὸ Χ.Π.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ΤΟΥ Παύλου μαθητῆς καὶ ἀκόλουθος ὑπάρχων, τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως χαίρων ἠγωνίσω, ὑψῶν ἀληθείας τὸν πυρσὸν καὶ ἔθνεσι παρέχων φωτισμόν. Διὰ τοῦτο, πανσεβάσμιε Τυχικὲ, τιμῶντές σε νῦν βοῶμεν. Χαίρει Χριστοῦ ὃ σκεῦος ἐκλεκτόν. Χαίρει Θεοῦ ἀπόστολε· ὃ καὶ πρέσβευε δωρησάσθαι πᾶσι τὴν λύτρωσιν.

ΣΗΜ.—Ἐναπολεμφθέντος χώρου νεοῦ, προστεθήσαν αἱ εἰκόνες τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ τοῦ ἐθνομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ.

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Η Α.Θ.Π. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ΄.